

Ord på vägen av Arne Wikström

Goda förvaltare

När vår dotter var tonåring så hittade vi en lapp i hennes rum. Kanske var det riktat mot oss, eller så var det bara en allmän filosofisk fundering. På lappen stod det: *Den som har flest prylar när han/hon dör vinner*. Kanske var det den unga generationens protest mot vår livsstil. Förhoppningsvis lärde vi oss något av budskapet, jag har i alla fall aldrig glömt det.

Livet - den där sträckan mellan min födelsedag och min dödsdag – ser väldigt olika ut för oss alla. Men alla har vi det gemensamt att vi inte äger livet. Det är närmast ett lån. *Det är som om någon låter det i våra händer*, skriver Tomas Sjödin, *men bara för en tid*. När tiden för lånet är slut ska det återlämnas.

Varken Du eller jag äger någonting egentligen. Vi disponerar tillfälligt några år här på jorden – ingen av oss vet hur länge. Var och en har fått en kropp att bo i, och den sköter vi så gott vi kan, vi cyklar, simmar och går på Friskis och Svettis, men vi äger inte våra kroppar!

Vi kanske har fått för oss att vi äger en massa. Men Bibeln beskriver oss inte främst som ägare.

Ni vet köpmannen som hittade den kostbara Pärlan, som Jesus berättade om. Han sålde allt han ägde för att kunna köpa den. Hans enda ägodel var den fantastiska pärlan, i övrigt ägde han ingenting.

Vi har världens finaste pärla – Jesuspärlan – i övrigt äger vi ingenting. Men han som sålde pärlan till oss, Herren Gud, har bett oss att sköta om allt det vi tidigare ägde: Min bil är inte längre min bil utan Guds. Jag är Guds chaufför helt enkelt. Mitt hus eller lägenhet är Guds. Och när Gud får gäster får de naturligtvis bo tillsammans med mig i hans hus/lägenhet och jag får skjutsa dem i hans bil.

Vi är alla förvaltare, men ofta betar vi oss som om vi var godsherrar och inte arrendatorer. För ofta betar vi oss som om vi förfogade över vår tid, våra pengar, vår intellektuella utrustning, och ibland t.o.m. våra nådegåvor. Men ingen "äger" något. Vi är alla förvaltare. *"Du får ingenting ta med dej dit du går..."*

Den kinesiske pastorn och författaren *Wachman Nee* säger i en av sina böcker: - Det är skillnad om pengarna i min ficka är mina egna eller om jag sköter om dem åt en vän.

Vi förvaltar pengarna åt vår vän.

Jag läste en intervju med biskop Martin Lönnebo.

– *Jag har växt upp i ett rikt hem, säger biskop Martin, det enda som saknades var pengar.*

Jag kom att tänka på detta smått fantastiska uttalande när jag läste i Lukas evangelium(16:14). Där står det: *Allt detta hörde fariseerna, som älskar pengar, och de gjorde narr av honom.*

Fariseerna gjorde narr av Jesus och de skulle nog ha gjort narr av Martin Lönnebo också om de hade hört honom. Men det var inte bara fariseerna på Jesu tid som älskade pengar. I vår tid är det en ganska vanlig företeelse. Att älska pengar.

Men poängen har att göra med hur vi sköter det vi fått. Om vi är goda förvaltare. Roten till allt ont är inte pengar – det sägs så ibland. Bibeln säger att roten till allt ont är kärleken till pengar. 1 Tim 6:10.

Det har alltså att göra med vår attityd till pengar eller som Jesus säger: mammon. Han sätter Gud och mammon mot varandra. Antingen Gud eller mammon.

Jag är lite stolt och glad över den titel jag haft i flera år: *komminister*. Det betyder medtjänare. Alltså är jag inte ensam. Det finns många Kristi tjänare, men jag får också vara med som en förvaltare av Guds hemligheter. Det är en nåd men också ett ansvar.

Med ett uppdrag följer alltid ansvar. Men att ha ansvar handlar inte bara om att bära en börda utan också om att få förvalta de fantastiska gåvor Gud har gett oss.

Själv är jag glad över att få vara en medtjänare i Guds församling. Att genom Guds nåd få dela ut mat "i rätt tid" men också att själv få del av den livgivande andliga föda som vi får del av i Guds församling. Genom denna mat får vi kraft att orka med morgondagen med alla dess uppgifter och förpliktelser. Och kom ihåg! Jesus säger: Jag är med dig alla dagar.

I våra gudstjänster gör en del av oss ibland korstecknet. För mig är det en påminnelse om att Jesus dog för mig, men det påminner också om två viktiga relationer, till Gud och medmänniskan. Kärleken kommer från Gud och går ner i mitt hjärta – den vertikala relationen. Och har jag Guds kärlek i mitt hjärta så får jag hjälp att klara den horisontella relationen – den där svåra med min medmänniska. Bara genom att Guds kärlek bor i mitt hjärta kan jag vara en god förvaltare av Guds mångfaldiga nåd – mitt i världen.

Var morgon dig Herren kallar och väcker din vilja på nytt. Ps 180:3